

Venstres holdning i dette spørgsmål er, at det ankesystem, der blev indført i 1990, har betydet en væsentlig forbedring af borgernes retssikkerhed. Det fungerer på alle måder bedre end det tidligere system.

Vi mener også, at første administrative klageinstans bør være tilknyttet den enkelte kommune. Og det betyder også, at sekretariatsbistanden som hovedregel skal være ydet fra det kommunale regi.

Efter fem år med det nye system er vi meget åbne for, at der kan være behov for nogle justeringer. Vi skal i hvert fald tage stilling til den kritik, der har været rejst i forbindelse med habilitetsproblemerne, og vi er også klar over, at der kan være stor forskel på den måde, man håndterer problemet på i de forskellige kommuner; vi er da også vidende om, at man bytter medarbejdere internt kommunerne imellem. Og vi er som følge deraf også tilfredse med det udvalg, som skatteministeren har nedsat, og vi ser frem til det resultat, man måtte komme frem til.

Men jeg vil godt sige: Hvis der er behov for lovændringer for at tilgodese borgernes retssikkerhed, så vil vi naturligvis også deltage. Det ligger, uden at der skal være tvivl om det, Venstre meget på sinde. Men vi vil ikke deltage i en heksejagt på et system, som vi finder grundlæggende fungerer godt.

En vedtagelse af forslaget vil efter Venstres mening på længere sigt betyde, at der bliver oprettet nogle eksterne sekretariater, hvor flere kommuner formodentlig vil slå sig sammen. Det vil efter vores mening medføre, at ankenævnene på længere sigt også vil blive flyttet med ud i de samarbejdsrelationer, man måtte lave kommunerne imellem. Og så mener vi, at vi er på vej væk fra det decentrale og det læge element til en mere central og ekspertstyret klageinstans, og det kan Venstre under ingen omstændigheder støtte.

Brian Mikkelsen (KF):

Borgeren frem for systemet bør være en af nøglesætningerne for enhver politiker. Borgeren skal til enhver tid sikres en rimelig objektiv behandling. Det vil sige, at så snart der opstår habilitetsproblemer, skal det stoppes. Dagspressen har bragt nogle gode eksempler frem på habilitetsproblemer i skatteforvaltningen. Det har forslagsstillerne taget op med et glimrende forslag, synes jeg.

Det kan være rimeligt nok, at den kommunale skattemyndighed yder sekretariatsbistand til skatteankenævnet. Men når f.eks. en skattechef som sekretær for udvalget behandler en afgørelse truffet af en af hans medarbejdere, kan der opstå problemer specielt med retsfølelsen hos den pågældende klient, der bliver behandlet.

En af de metoder, hvorpå man kan undgå det – det var Venstres ordfører også inde på – kan være, at man laver nogle fælleskommunale samarbejdsorganer, hvor man samarbejder om at løse disse problemer.

Det Konservative Folkeparti synes, det er et godt forslag, og kan på den baggrund støtte det.

Tommy Dinesen (SF):

Da mit partis ordfører, hr. Jes Lunde, ikke kan være til stede, skal jeg her fremføre SF's holdning til det forslag, der behandles.

SF er enig med Fremskridtspartiet i, at det er vigtigt at sørge for en betryggende retssikkerhed, når borgerne klager over afgørelser fra offentlige myndigheder. Derfor er vi åbne for at se på det problem, som Fremskridtspartiet her har påpeget, og vi vil se på sagen under udvalgsarbejdet.

Elisabeth Arnold (RV):

Det Radikale Venstre kan ikke støtte forslaget, det vil jeg gerne sige med det samme.

Men jeg vil godt sige til forslagsstilleren fra Fremskridtspartiet, at det ikke er noget uvæsentligt problem, der bliver peget på i dette forslag. Det er klart, at man i skatteankenævnene ofte har brug for sekretariatsbistand, teknisk bistand, også når man sidder til møder med de klienter, hvis sager bliver behandlet. Og derfor kan der opstå berettiget eller uberettiget mistanke om inhabilitet hos det skatteankenævn, der behandler sagen.

Det er ikke mit indtryk, at det er udbredt, og det er heller ikke mit indtryk, at det er berettiget at indføre så skrappe foranstaltninger, som forslagsstillerne gør her. Det viser sig jo, at i en tredjedel af alle de sager, der bliver behandlet i skatteankenævnet, får skatteyderne medhold, og i to tredjedele får de ikke medhold. Men det har endvidere vist sig, at antallet af Landsskatteretsager, som kommer fra skatteankenævnene og går videre op i Landsskatteretten, og som altså skulle være udtryk for utilfredsheden med de afgørelser, der bliver truffet i skatteankenævnene, ikke er steget, efter at den nye skattestyrelseslov er blevet vedtaget. Så Landsskatteretten